

شورای عالی حوزه علمیه قم

مرکز مدیریت حوزه های علمیه خواهران

مدرسه علمیه الزهرا (سلام الله علیها) مینودشت

تحقیق سطح دو (کارشناسی)

عنوان:

آثار گناه در زندگی فردی

استاد راهنما:

سرکار خانم قلیچ زاده

گرد آورنده:

سلیمه زارعی

پاییز

۱۳۹۷

چکیده:

در این بحث گناه مطرح شده است که گناه اثرات خود را خواهد گذاشت گناه که به معنای چیزی است که دنباله دارد یعنی دامنگیر انسان گنهکار خواهد شد هر گناهی اثرات خود را می گذارد و تنها راه نجات از آن شناخت حضرت حق و جایگاه بندگی و توبه به درگاه اومی باشد از جمله گناهی که انسان را به انحطاط می کشاند و او را زمین گیر می کند؛ بعضی از آنها باعث انحطاط ملحق می شود، از جمله زنا و میگزساری می باشد. بعضی گناهان سبب کوتاهی عمر می شوند و عمر انسان را کم کرده جوانمرگ می شود، قطع رحم، عاق والدین، قسم دروغ از جمله این گناهان است. بعضی گناهان پرده دری می کند و آبروی انسان را می برد، خوردن شراب، عیب جویی و خلاصه اینکه ملحق هایی که برگناه افتاده اند طبق فرمایش قرآن کریم نابود شده اند و سبب انقراض آنها شده است امید است خداوند همه را از این بلای عظیم حفظ کند. ان شاء الله

کلیدواژه:

آثار، گناه، فرد

مقدمه:

این مقاله در مورد آثار گناه بر زندگی فرد است. در اسلام هر کاری برخلاف دستور خداوند گناه محسوب می شود و به عبارتی آنچه که انسان را از اصلی ترین هدف حیات بازمی دارد گناه به حساب می آید.

انسان با انجام گناه آثار مخربی را در خود و حتی اجتماع خود وارد می کند که در آخر آن دچار مشکل می شود. گناه باعث می شود انسان از راه هدایت دست برداشته گرفتار خشم و غضب الهی شود و سرنوشت بدی را برای خود رقم بزند.

در انجام گناه شیطان نقش اساسی را دارد تا انسان راه بیراهه بکشد و خطرات در زندگی او ایجاد شود و انسان از مسیر سعادت و خوشبختی دور شوند. و گناه بر جسم و روح و حتی آخرت او زیان های زیادی می رسد و انسان از افراد گنهکار به شمار می آید. پس ما انسان ها باید مواظب حرکات و رفتار خود باشیم تا گرفتار گناه به شناسیم سختی ها و دشواری هان شویم.

معنای گناه:

گناه در لغت فارسی در معانی بزه، جرم، خطا و نافرمانی و مانند آن به کار می رود. (معین، ۱۳۸۶؛ ۴؛ ۳۳۳۷)

در اصطلاح معنایی که دربرگیرنده تمام معنی ها باشد، همان نافرمانی و انجام عملی برخلاف قانون است (چه قانون طبیعی و اجتماعی می باشد و چه قانونی الهی و دینی) و تخلف از آن سبب عقوبت و کیفر در این دنیا و نیز در آخرت است. (گروه اخلاق و عرفان، ۱۳۹۱؛ ۵۳)

درجایی دیگر نیز، گناه یعنی نافرمانی، گناه یعنی قانون شکنی و گناه یعنی قیام علیه ناموس طبیعی نظم جهانی، با این نگاه اگر کسی بایسته های کامل انتظام عالم آفرینش را نادیده بگیرد بزه کار شمرده می شود چرا که شالوده ی آفرینش بر نظم است و هر نظمی زاییده ی قانون است و بی قانون یعنی گناه و گناه همان چیزی است که عصیان علیه خالق تلقی می گردد. (کریمی، ۱۳۸۵؛ ۲۱)

و درجایی دیگر به معنای نافرمانی و انجام عملی برخلاف قانون الهی است و بر عبارت دیگر هر چه که مخالفت کرامت انسانی است و او را از اصلی ترین هدف حیات بازمی دارد گناه محسوب می شود. (ره توشه راهیان نور، ۱۳۸۵؛ ۲۳۸)

شناخت گناه:

طی کردن جاده و تقوا از مرحله ای تشکیل می شود:

مرحله علم است که من گناهان کبیره و صغیره را بشناسیم و هر وقت هر کدام از این گناهان به جانب من هجوم کرد، من هجوم اوراد دفع کنم. یعنی کاری کنم که با تکرار این دفع کردن، نفس را به گناه، کم میل کنم. نمی توانم بگویم بی میل، ولی با اجتناب از گناه، آن حالت گناه خواهی نفس را ضعیف کنم که هر وقت گناه را ببیند، اگر چه از آن لذیذ تر در ظاهر لقمه ای پیدا نکند، اما به آن اشتها نداشته باشد. آن

۳- اعتقاد به غیر علم، بازار شایعات و شایعه سازان را داغ و پر رونق می کند.

۴- پیروی از غیر علم، روحیه تحقیق و کنجکاوی را از انسان گرفته و او را فردی زود باور و ساده اندیش بار می آورد.

۵- پیروی از غیر علم، روابط گرم و دوستانه را در خانه، بازار و مرکز کار بهم زده و مردم را نسبت به هم بدبین می سازد.

۶- پیروی از غیر علم، استقلال فکری ما را از بین می برد و روح را برای پذیرش هر گونه تبلیغات مسموم آماده می سازد.

۷- پیروی از غیر علم، سرچشمه قضاوت های عجولانه و انتخاب های فوری است. (حیدری نراقی ۱۳۸۷: ۲۵۴،

عذاب، نتیجه گناهان

قرآن می فرماید: گناه در این عالم هستی مولد عذاب است، چه من بخواهم، چه من نخواهم من نمی توانم به عمل زنا بگویم: خواهش می کنم خودتان سر جای تان باشید، اما تولید عذاب نکنید. من نمی توانم به مال حرام بگویم: من شمارا می خورم، اما شما آتش نشو.

زنا آتش است و حرام. مال یتیم آتش است و حرام. رب آتش است، غیبت، تهمت، مجالس اهل فساد. واحدی هم قدرت جداسازی جرم را از جریمه ندارد، الا خدا، آن هم با توبه واقعی بنده اش، که حالا مگر چقدر به کاروان توبه کنندگان می پیوندند. (سوره نسا: آیه ۴) (فیض پور، ۱۳۹۰؛ ۲۳۰)

نتیجه گیری:

باتوجه به مطالب مقاله خودمتوجه شدیم که گناه، کارناپسند و ناشایستی است که نباید از یک انسان ریزندگناه در زندگی دنیوی و اخروی و حتی فردی و اجتماعی تاثیرات بدی را بر جای می گذارد.

گناه انسان را از صراط مستقیم دور کرده و به سوی زشتی ها سوق می دهد و باین زشتی ها قلب آدمی تار و تپه می شود، و دیگر خداوند به خواسته های نمی کند (استجاب نداشتن دعا) و او را از انسان های بدکار خود به حساب می آورد و شیطان به او غلبه می کند و میل و تمایل او را نسبت به گناه بیشتر می کند و باین اعمال زشت ایمان فرد ضعیف شده و شیطان بر او غلبه می کند و قلب و روح را با گناه درمی آویزد و از قافله انسان های نیک جامی ماند.

پیشنهادات

- ۱-مبلغان واساتید علوم دینی باید دراین موضوع طرح های گوناگونی ارائه دهند.
- ۲-صداوسیما می تواند با اجرای طرح وبرنامه های جذاب انسان هارا از گناه وآثارمخرب آن آگاه کنند.
- ۳-در کتاب خانه ها،کتاب،مقاله ها وروزنامه هاتازه ای به جوانان معرفی شود.
- ۴- نویسندگان باید منابعی به روزتر در جامعه خود ارائه دهند.

- ۱- انصاریان، حسین، شیطان و اهل تقوا، ۱۳۹۳، دوم، ص ۶۳.
- ۲- همان، گناه و سبب آن، ۱۳۹۰.
- ۳- آسوده، محمدحسین، عواقب گناهان و راه نجات در روایات ۱۳۸۸، قم، ص ۳۹.
- ۴- پایگاه اطلاع رسانی حوزه، آثار گناه، ۱۳۸۶، ص ۵۴.
- ۵- جعفر طیار، مصطفی، تاثیر گناه در معرفت از منظر قرآن و حدیث، ۱۳۹۳، قم، نشر دانشگاه وادیان، ص ۱۱۷.
- ۶- حامدی، محمد، عواقب گناه، ۱۳۹۴، ص ۱۷۰.
- ۷- حیدری نراقی، علی محمد، گفتار نراقی، ۱۳۸۷، ج ۱، ص ۲۵۴.
- ۸- ره توشه راهیان نور، دفتر تبلیغات اسلامی حوزه، ۱۳۸۵، قم، ص ۲۳۴.
- ۹- شفیعی مازندرانی، محمد، پرتوی از اخلاق اسلامی، ۱۳۷۲، ص ۳۹۷.
- ۱۰- عصیانی، علیرضا، گناه و آمرزش آن از منظر قرآن، ۱۳۸۹، ص ۲۷.
- ۱۱- کریمی، حسین، پژواک گناه، ۱۳۸۵، ص ۲۱.
- ۱۲- کوهستانی، عطیه، توبه نصوح، ۱۳۸۴، ص ۳۳.
- ۱۳- گروه اخلاق و عرفان، گناه و توبه، ۱۳۹۱، ص ۵۳.
- ۱۴- فیض پور، محسن، وسایل هدایت، ۱۳۹۰، نشر دارالعرفان، ص ۲۳۰.

- ۱۵- محمدی اشتهاردی، محمد، درس هایی از قرآن، ۱۳۶۹، ص ۵۸.
- ۱۶- مظاهری، حسین، محدوده پرواز انسان، ۱۳۹۱، قم، ص ۳۳۴.
- ۱۷- معین، محمد، فرهنگ معین، ۱۳۸۶، ج ۴، ص ۳۳۳۷.
- ۱۸- مکارم شیرازی، ناصر، تفسیر نمونه، ۱۳۸۶، ج ۲۲، ص ۱۹۹.
- ۱۹- همان، ۱۳۷۷، ج ۲۶، ص ۲۷۴.
- ۲۰- مهدوی، صالح، آثار و نتایج گناه کردن در زندگی فردی و اجتماعی، ۱۳۹۲، ص ۲۴۰.
- ۲۱- مهدوی کنی، محمدرضا، نقطه های آغاز اخلاق عملی، ۱۳۷۵، ص ۱۰۶.
- ۲۲- هاشمی، قاسم، راسخون، ۱۳۹۶، ص ۶۴.